

IMPRESSIE VAN EEN TIJDRIJ OP DE OALE GROND (tijdritcommissie)

Het begint al een beetje een vaste plaats te krijgen op de RTC agenda: de jaarlijkse seizoenafsluiting door middel van een tijdrit ofwel regelmatigheidswedstrijd. De spelregels zijn redelijk bekend; de plaats was uniek: de Beuningerburgring, een begrip onder oud-wielrenners uit onze buurt. Een parcours met een aanzienlijke hobbel dat deze zondag 30 september gepaard ging met wat tegenwind en dan is het nog een stevige klus om de 51 km in een snelle tijd af te leggen.

De organisatie onder leiding van onze beide parcoursdirecteuren Henk Scholten en Gerard Meijer had ervoor gezorgd dat de entourage maximale professionaliteit uitstraalde. Spandoeken, vlaggen, tenten. Het ontbrak alleen nog aan een zittribune, maar als de publieke belangstelling toeneemt zal dat ook geregeld worden.

De talrijke vrijwilligers die zorgden voor een veilige fietsomgeving stonden tijdig op hun post en onder een gemoedelijk wolkendek, dat wel dreigde maar waar geen regen uitkwam, kon de strijd beginnen.

Veertien teams met de meest indringende namen presenteerden zich al om half tien 's ochtends en binnen een minuut na elkaar gingen ze op pad. De opgegeven snelheid varieerde van 29,0 tot 36,0. Dat is een verschil van 20% en dat was te merken in de stijl van fietsen. Daar waar de "kern van Denekamp" met o.a. Johnny Kamphuis, Marcel Flek en Harrie Aarnink stijlvol en ontspannen fietste waren de "Siepels-I" na de eerste ronde hun gangmaker Gerrit Eppink al kwijt.

Terwijl de motor-ordonnans het geheel een nog professioneler tintje gaf bleek de zwaarte van het parcours toch tegen te vallen. Ook de aanwezige EHBO moest nog een keer actief worden omdat één van de rijders bij het verdeelwerk in de sloot was gereden, gelukkig zonder veel gevolgen.

De tijdsregistratie was door Ria Scholten goed voorbereid en met een paar ervaren tijdwaarnemers wist zij alle tijden keurig in haar laptop te verwerken. De eerste conclusie was dat de afwijking van de gerealiseerde tijd ten opzichte van de opgegeven tijd veel minder afweek dan in voorgaande jaren.

De kleinste afwijking en daar gaat het om kwam op naam van De Deurtrappers (Herman Borgerink, Harrie Hellen, Jos Tijhuis en Jos Veltman): 0,4% verschil (29,9 tov 29,77). Echter kwamen zij met twee renners over de streep en dat mag niet in een groepstijdrit: minimaal drie renners dienen de finish te halen.

Na afloop zijn de prijzen en de uitslagen bij Café Sterrebos bekend gemaakt. Een hele mooie afsluiting van het zomerseizoen.

Groepsnaam	UITSLAG	opgeven bij start		
		gem snelheid in km per uur	werkelijk gemiddelde	relatieve afwijking
<i>siepels-I</i>	1	36,0	35,72	0,8%
<i>stug en eigenwies</i>	2	32,3	31,88	1,3%
<i>Snoeijink 4 Snoeijink</i>	3	33,5	34,04	1,6%
<i>"Komt wa good"</i>	4	30,8	31,74	3,0%
<i>siepels-II</i>	5	32,0	32,99	3,0%
<i>Aparten</i>	6	31,6	32,64	3,2%
<i>kern denekamp</i>	7	29,0	29,97	3,2%
<i>rollo38</i>	8	36,0	37,22	3,3%
<i>de vier sputters</i>	9	33,4	34,60	3,5%
<i>bestuur</i>	10	31,5	30,10	4,7%
<i>Ermken</i>	11	29,0	30,43	4,7%
<i>jonge leu op oale fietsen</i>	12	30,0	32,97	9,0%
<i>"De Deurtrappers"</i>	13	29,9	29,77	0,4%

In ieder wielcontact zal D. Raillieur een stukje schrijven over wielrennen binnen de club of over wielrennen in zijn algemeenheid. Hij fietste ooit tussen de grote namen in het profcircuit en fietst nu nog regelmatig in zijn vrije tijd. Ook schrijft hij columns voor verschillende dagbladen en wielertijdschriften.

Van schlemiel tot held.....

Wat hebben Michael Rasmussen, Joseba Beloki, Fabio Sacchi, Andy Capelle, Mathew Hayman, Alexander Vinoukrov, Tom Boonen, Peter van Petegem, Joost Posthuma en Remco Wevers gemeen? Dopinggebruik? Het zou best kunnen maar dat is niet wat ik bedoel. Nee, ze zijn allemaal de afgelopen 2 seizoenen spectaculair onderuit gegaan.

Wie kent niet de valpartijen van Rasmussen in de Grand Bouclé van 2005, of de enorme smak die Joseba Beloki maakte? Wat te vinden van de afdeling van de "De Kemmel" (dit voorjaar), niets anders dan botbreuken, kneuzingen, schaafwonden en kapot materiaal. Eén grote ellende allemaal. In het jaar dat Joost Posthuma zijn etappe in Parijs-Nice (2005) won vergat hij in de afdaling bijna een bocht. Een fatale fout tijdens de jacht naar de eeuwige roem.

Zo ook op de bewuste zondagochtend afgelopen augustus. Na een aantal malen geprobeerd te hebben te ontsnappen, sloot Remco aan bij de gedemarreerde Herman Snoeijsink. "Dit is mijn kans", dacht hij. Samen met good-old Herman naar de finish. Op de Ottershagenweg bedroeg de voorsprong ongeveer 150 meter. Met ongeveer 43 km/h op de teller ging het op de afslag Horstweg aan. Remco wilde de bocht ruim insturen, het namelijk een "vies" bochtje. Van dat alles kwam niets, Herman ging er onderdoor. Remco begon te twijfelen en Remco miste de bocht..... Het resultaat? Rechtdoor de sloot in. Helaas is er geen opname van gemaakt want een komische actie hadden de jongens dat jaar nog niet gezien. "Zo reed 'ie er nog en zo was 'ie weg", riep de Brum. De volgende weken werd Remco voortdurend gewaarschuwd om het naderen van de Horstweg. Dat er nog geen bordje staat: "Remco Wevers bocht", riep menige renner. Het resultaat van de valpartij was een week lang behoorlijke hoofdpijn, een "groen" shirt en een klein slag in het voorwiel. Gelukkig voorkwam de helm groter leed! Na weer in het zadel geholpen te zijn werd de weg overigens wel weer vervolgd en finishte Remco in de groep. En Herman? Herman was doorgefietst en vertelde niet te hebben gemerkt dat Remco onderuit was gegaan. De eeuwige roem.....?

Salut. D. Raillieur.

GPS in de praktijk (redactie/ R.Nijmeijer)

Na een week of twee de "RTC-GPS" geleend te hebben ben ik zo enthousiast geraakt dat ik er zelf één aangeschaft heb, een Garmin Etrex Venture CX.

Zonder teveel in details te treden wil ik graag een opsomming van maken wat je er zoal mee kunt. Net als een "normale" GPS van deur tot deur navigatie, dit houdt in dat ik een adres ergens in Europa intyp op de GPS en dat deze je de weg laat zien naar dat adres.

Hierbij kun je je voorkeur aangeven tot routeberekening, dus per fiets, auto, juist wel of geen snelwegen etc. Via het internet routes naar je computer downloaden en deze overdragen naar je GPS apparaat, zodat je allerlei routes door anderen gemaakt na kunt rijden. Uiteraard kan dit ook omgekeerd, zodat anderen jouw route kunnen narijden.



Meerdere verreden routes aan elkaar koppelen, om zo een ultieme tocht te ontwikkelen.

Zo kun je de ATB-tochten van Tubbergen, Vasse, Denekamp, Oldenzaal en Losser aan elkaar "plakken" tot één grote grensoverschrijdende ATB-tocht van meer dan 150 kilometer!!

Zelf op de computer m.b.v. een landkaart routes intekenen en deze zelf narijden, ook kun je een route nadien wijzigen als deze voor verbetering vatbaar is. Uiteraard kun je alle routes overzetten naar Google-Earth, zodat je ze ook perfect in het landschap kunt zien..

De GPS is de ultieme fietscomputer, maximum, gemiddelde, ritafstand etc.. Maar ook een weergave van 10 functies!! tegelijk, ook de hoogte. In mijn vakantie in Oostenrijk, maar ook in het Teutoburgerwald werd de hoogte meestal tot 5 meter exact bepaald.

Deze gegevens zijn naderhand met de computer exact te analyseren, zo kun je een punt of een deel van de verreden route aanwijzen en je kunt precies zien hoe laat, hoe snel, hoe hoog en met welk gemiddelde je gefietst hebt.

Dit slechts een kleine opsomming van wat je er allemaal mee kunt, het kan zeker een verrijking zijn voor je fietshobby.

Wil je er één aanschaffen voor de auto overweeg dan ook meteen of je er niet ééntje wilt met bovengenoemde fietsmogelijkheden.

Reacties of vragen?? Mail naar: circu@home.nl